

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap
ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, oktob. 22.
1871.
43. szám.

GYÜJTŐKNEK
öt előfizető után
tisztelet-példány jár.
Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
VÁROSHÁZTÉR 6. SZ.
ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely „Ludas Matyi”-nak
van szánya.

Kádencziás fotografiák. —

Kinek kedve telik a dévajkodásban,
Ne fárazsa fejét az okoskodásban,
Ha hegedű szóban szereti a mesét
— Mintha nem hallaná a sok számár neszt —
Olvassa a rigmust, csakugy hébe-hóba!
S vessen reám követ, ha így nincs valóban!
Legelső a vallás, azaz, hogy az lenne..
Ha az igazság sok tökfjébe bémenne,
Ámde Paupernek bátorsága elfogy,
Ha ráhunyorit a páter buksi Tritytrotty!
Vagyon jus placeti, van verbum regium.
Ki is hirdettetik a dorgatorium, —
De elfelejté ezt Tökfalusi régen
S elmegy ad melius informandum regem!
A többi püspökök őt nyomba követik,
Audiendumot szűr alatt nevetik,

Nosza gyertünk! — mondják — az alkalom kínál,
Egy lesz igaz: hogy egy bolond százat csinál!

Második meg a pénz, — ez van elég! holla!!
Van elég! van bizony, mint békának tolla!
Azért lett ám most is a nagy hejehuja:
Van Kerge Palinak egy bőség-szaruja! —

A harmadik helyen áll a kereskedés..
E felől lehet ám méltó dicsekedés,
Itt pompásan állunk, nem is tudja olyik:
Minden gazdaságunk Triest felé folyik!

Közlekedést viszi dicső Tisza Lajos,
Dicsőn is megy a sor, egy eceppet se bajos,
Épül a sok vasut, — gyorsan mindenfelé
Oly szilárdan, hogy el mossa az eső lé!

Minerva Kari

A hadügy nálunk csak honvédelmi leve,
Nehogy elcsapja a hasunkat a leve,
Ágyu nincs, ámde van elég mitrajlóse,
De azért a honvéd Gődnél mit sem főze!

A belügy jó, — Vili jól tud reformálni,
Jól tud a kormánynak többséget csinálni,
Egy pár középkori lafanczot elő vesz:
Meg ne mocsanj mokra! a virilis megesz!

Demokratáságunk nagyban bizonyítja
Azon szekrény, melynek Wenkheimnál van nyitja,
Más helyütt kutyabőrt árul kutyapiszter!
Nálunk ez nagy tisztseg, kell rá egy minister!

Vagyon elnökség is, — az a ki kormányoz,
Édesget a tenger sok dicső vívmányhoz,
A sok beszéd után a sor megmutatta:
Pest-Budát ígerte, Soroksárt sem adta!

Mint a kis tükörben Baranya vármegye
Vagyon utoljára, — bárki tegye vegye:
Meg — 's ki levén szabva mindennek az ára,
Igy az igazságügy jutott utoljára!

Kinek kedve telik a dévajkodásban,
Ne fárassza fejét az okoskodásban,
Ha hegedű szóban szereti a mesét
— Mintha nem hallaná a sok számár neszét —
Olvassa e rigmust, csakugy hébe-hóba,
S vessen reám követ, ha így nincs valóban!

Nagy Bögös.

Eredeti levelek.

Édes komám Matyi!

Szerbusz! Ugyi az árgyélusát, már talán tán az
hivő voltál, hogy az a feki német kirántotta alulam a gyi-
ként, ojan régen vót, hogy a te Andris szógád hozzád ellá-
togatott.

Bizon komám sok cifra histórija is történt velem
az óta, a mióta kalamárizsom száját beszötte a pök. Majd
lesz talán tán módomban annak sorjáról szöllani.

Hej komám, ides komám, de meg is változott ám az
órától fogva a világ sorja.

Ugy tapasztalom, hogy nálunk már szörnyüseséges ni-
met világ lett, az árgyélusát annak az ójtott lábu labancz-
nak! De már hogy is ne vóna az, mikor ugy hallom, hogy
a magyar kormány Debreczenbe készül áthurczolkodni
minden pereputtyával, mer' hát ha ott teszi le a tulipántos
ládát, az alföldi embörbe ugy belé ragad majd az bükkfa
nyelv, hogy Pannonia ténsasszonyosság czimeröstül földhöz
vágja magát.

Az áldóját a nimet betegsigteknek, mán most csak
azt várom, hogy mikor lesz a hurczolkodás.

Hanem ni, hé, miyen szörnyüseséges csömörletes világot
kezdünk ilni, sok ember mán kíttsigbe is kezd esni tülle.
Az a hódvilágkipü cseh pimasz nipsig ojan lármát
csapott, hogy az egész boldogságos osztrák alkotmány-
nyosság mán-mán maj hogy a földhöz nem vágja magát.
Mán most csak azt várjuk, hogy ükemék közül melyik
mondja a másiknak, hogy uszgyé főré, fel is az ut alá is.
Hanem hát pajtás, mán most csak azt szeretném tudni,
hogy ha ez a feki cseh muzsikus nipsig fölmondja a szó-
glatot, ki fog a nimet temetésén muzsikálni?

*Ni komám! hát az a se katona se pógár határ níp-
sig, talán bolond gombát evett, hogy csak egy szál magá-
ban kiáll a sikra? Peig hát bomoljon meg, most mán azt is
megakarja marni, a ki neki nem is vétett.*

*Hej a ki felmarkolta ecsém! ugy nízem én ezt az
egész dógot, hogy itt megint az a vén Kama Rilla ténsasz-
szony tója elő maj a ránczos pofóját, hogy a feki csipje
meg egy kissé.*

*Hát azt tudod-i mán, hogy az a vin kótyomfitty csal-
hatatlan koma már ríges rígen beszámolt a maga bürrivel,
hanem azok a feki jezsuiták ugy eltudták ókomlitani a dó-
got, hogy a világ eröl semmit se tud. Hogy a tályog essen
abba a teligrófba, az ijét elhallgotja ám.*

*Hanem hát a teremfáját, van ám még hosszu his-
tóri ója annak a kótyomfitty halálának. Mondják, hogy
mikor a családja megtudta, előkerült egy gyönyörüseséges
fehír cselid is, a csalhatatlan koma unokahuga.*

*Hej a ki fundálta a szípsigét, de gyönyörüseséges
portéka is az.*

*Mikor talján országban jártam, láttam ezt a jószá-
got, miyen vót a lelkem adta csak! hanem komám erröl
mán nem szölok többet, mert még égne mered a hajad
szála.*

*Hát az Deákpárti nipsig mit csinál? Tuttam én
előre, hogy maj meggyülik neki a baja s nem talál rá a pa-
tyikába szert. Hanem hát láldi komám, az a sorja, a ki
mit főzött egye is meg a maga módja szerint.*

*Hanem most mán leteszem a tollat, mert nagyon neki
találnék melegedni. Hát szerbusz Matyi!*

Kerekes Andris.

A szamár és a disznó.

(Gyermekmese, melyből a bölcs miniszterium is okulhat.)

A szamár és disznó,
Miként útitársak,
Szép egyetértéssel
Együtt utazának.

Majd egyről, majd másról
Folyt köztük a beszéd,
Mig egyszer a szamár
Fölhossa erejét.

Dicselkedve mondja:
„Birok a nyai terhet,
Mennyit őt, hat disznó
Még föl sem emelhet.

Gazdám gúnyáját oly
Könnyűséggel hordom,
Hogy terhem ellen nincs
Miért panaszkodnom.“

„Hiszem — szolt a disznó
A dicselkedőnek, —
De az én fajomnál
Még se birsz te többet

Itt a parolám, hogy
A mit te birsz, én is
Elviszem a fölünk
Kittüzendő czélig.“

„No jó — szolt a szamár —
Az lesz hát a próba,
Elemeljük egymást
Itt e nagy homokba.

S a ki egy mértföldig
Kibirja a terhet,
Az egye meg maga,
Mit kettőnknek vetnek.

Hej, tudom pajtikám,
Jó potrohos malacz!
Hogy ma este árpa —
Dara nélkül maradsz.

Hancem bát ne késünk,
Itt az út legroszabb,
Ülj fel disznó reám
Egy mértföldnyi hosszát.

S aztán, ha majd a czélt
Szép móddal elértem,
Én leszek a huszár,
S te paripám nékem.“

Tetszett a disznónak
Az egész terv váltig,
S imbol la! a disznó
Hátára fölmászik.

Mennek, mendegélnek,
Vigan lép a szamár,
Mert az ilyes dolgot
Ó rég megszokta már.

S a por daczára is
Addig addig halad:
Mig czélt érve, szépen
Megáll egy fa alatt.

És mond: „Szállj le disznó;
Itt az erdő me!lett.
S aztán hasalj neki
A mig megnyergellek.“

Le is szált a disznó,
De hogy haza ére,
Mást tova czipelni
Nem vala inyére.

Röfögött, röhögött,
S még jó éjt sem mondva,
Futott, s a sűrűben,
Eltűnt a goromba.

* * *

Ha kijátszatik a nép, és
Vállait nyomja szenvedés,
Okot ép maga ad rája . .
Gyüge, együgyü kormánya.

S z i t t y a.

Allegoria.

Csokonai Vitéz Mihály emlékszobra leleplezése.

Szüreti mulatság.

Mihály gazda: Nézze csak szomszéd! mind annak a vén szatyornak a hordójába folyik a mi szinborunk? hát nekünk aztán mi marad?..
Iczig szomszéd: Háth thudja khend a lhöre, thülle legalább a fhinánéz thörvényekh érthelmében nem khüll adót fhizetni. —

Kivonat.

A pesti kath. kaszinó jegyző-könyvéből. 1871. okt. 20.

Páter Kicsi Antal t. alelnök elnöklete alatt, jelen voltak: az összes választmányi tagság, mely alkalommal:

1-ör olvastatott gróf Kiczráki Jancsi rendes elnök úr ő nagyméltóságának levele, melyben sajnálkozva adja tudtára szent társulatunknak, hogy a lovasberényi csinger ő nagyméltóságának excellentiás hasát elesapván, egy ideig a gyűléseken nem jelenhet meg, s így az elnöki fontos teendőket sem viheti; az időre tehát — minthogy páter Tritytrotty alelnök ő eminentziája a most legközelebbi latin circuláréjának magyar fordításával van elfoglalva — elnökül páter Kicsi Antal úr ő királyi tanácsos voltát — ki mult alkalommal a „Pesti Naplóban“ oly kitűnő jézsuita force-al a csalhatatlansági szent és sérthetetlen dogma mellett irt cikkeért teljes közgyűlésben tiszteletbeli alelnökké választatott — nevezi ki elnökül

Rendes elnök úr ő excjájának kenetdús levele általános helyesléssel fogadtatott. —

2-ör olvastatott szent társulatunk rendes czédula hordójának dr. Pauper Tivadarnak jelen elmaradását mentegető s okadatoló levele, melyben kijelenti, hogy ámbar ő szívének lelkének legbensőbb örömeivel jelenik meg szent társulatunk minden közgyűlésén, de jelen időszakban az átkozott verbum regium kihirdetése őt visszatartja; mivel — ugymond, a miniszteri szék megadja neki azt, mely után teljes életében ohajtozott — t. i. az excellentiás titulust, — kéri szent társulatunkat, hogy habár a választmányi tagok közül néhányan — minthogy a megbíró czédulákat e gyűlésre nem ő hordta ki — hiányoznának is, ez neki bűnül ne rovassék, s elmaradása opportunitási szempontból szemére ne hányassék:

A szent társulat meglévén győződve dr. Pauper Tivadar czédula hordó loyalis értelméről, a választmányi tagok is teljes számban jelen levén, az okadatolás opportunitási szempontból elfogadtatik —

3-ör T. alelnök ő királyi tanácsos volta jelenti, miszerint, páter Tritytrotty ő eminentziája legközelebbi latin körlevelet az „Ellenőr“ című ujság szerkesztője, Csernátony Lajos, oly keményen megtámadá, mely szent társulatunk részéről erélyes megtorlást igényel, annyival is inkább, mivel nevezett szerkesztő eretnek kálomista: hadd lássák — ugy mond — ezek a szakadárok, hogy szakadonezi anathemizált bőffogetéscik ganajdombra valók (a „Magyar Állam“ szerkesztője oldalba döfi a „Religió“ szerkesztőjét, lásd — mondja — hogy betanulta a stylusomat), s találkozik még a magyar szent Sionnak öre, ki láng pallost emelend e bestiák fogvicsorgatásaira, kik bögnek mint a pusztabeli Behemmoth, és istentelenek mint a Bél papjai, s okádják a hitetlenséget (a „Magyar Állam“ szerkesztője jelentőségteljesen int a „Religió“ szerkesztője felé) a csalatkozhatatlan keresztyén katolikus lelkek méltó botránykozására. — E végből kérdi Tö-

rok Jánost, vajjon elvállalná-e, hogy Csernátont megficzánkoltassa?

Török János kijelenti, hogy noha ő egy csirkét sem őlt meg életében, mégis inkább kész leend el menni Bengáliába tigriseket fogdosni, mint, hogy e borzasztó eretnek megtanítását magára vállalja. —

Szilágyi Wirgil és Wiola Károly azonban kijelentik, hogy ők tudnak egy modot, mely szerint nevezett nagy eretnek megjuházódtassék, nevezetesen ráhusztják a budai kofákat, s ezekkel megpiszkafáztatják. —

Mely ajánlat általános helyeslés s közörömmel fogadtatván, helyben hagyatott s e j. könyv társulati rendes közlönyünk a „Ludas Matyiban“ közölni rendeltetett.

Kelt mint fent

páter Makutyi m. p.
jegyző.

Síri zengemény.

Mint fáradt vándor, ha pihenni dől vala,
S őt nagy hosszú álma elnyugasztja vala,
Akként én nesztelen rég hallgatok vala,
Viselt kobzomon is egy hang sem kél vala

Pihentem esőndesen a jó anya földben, —

De, hogy Bitó képe megjelent előttem.

Ma siri álmomból fölriadva löttem . . .

Labancz-gonoszságtól gyötörtetvén szörnyen.

Azért is a miglen rám szállna az álom,
Mely eddig ringatott nyirkos sirpárnámon,
Porló ujaimnak csontjait nem szánom,
Kobzomat ragadván, ezeket kántálom:

Bitó! rüt a neved, de rutabb az tetted,

Melylyel a kuruczfajt mostanság illeted;

Labancz Schmerlingekért őket megvetted,

Tisztos hivatalba be nem helyeztetted.

Hát a baloldalon nincs becsület, jóság?
S tudomány, melyért a szép hivatalt osztják? . . .
Valld be szegény ördög! van biz, de az osztrák
Igy kívánja eztet, kinek eszed kosztját.

Te meg mint hű béres, s szolgálknak szolgálja,

Labanczgonoszságtól sülyedező gálya,

Teszsz mindent hiven, urad parancsára, —

Melyért is szenvedj meg, — neved alatt állva,

Szívéből kívánja:

— Hogy ezern yoleczszazra hetven-egyvet írnak

S bujdosó magyarok tul tengeren sírnak,

Honnyát keserülvén —

Tinody Sebestyén

Gyomrából a sírnak.

Egy alkotmányos köpenyforgató története.

K. M. tudvalevőleg Felső-Magyarország egyik megyéjében tisztességes, alkotmányosan megválasztott tisztviselő, félvén, illetőleg féltvén és nem hiában a bírósági szervezésnél hivatalából való kicsöppenését, egyet gondol, lefirkant egy kérvényt s felrándul Pestre az igazságügyérhez

— Szent isten! — gondolja magában, midőn néhány régi ismerősével találkozott, — egész Pest czilinderben, s az ország minden vidékéből özönlő tisztelgő, czilinder, frakk vagy ahhoz hasonlóan jelenik meg, a miniszternéli tisztelgésre . . . Ejh mit monologizálok tovább — itt van „Hunyadi László“, betérek veszek német ruhát.“

A szót csakhamar tett követé.

Megjegyzendő, hogy az említett uri ember otthonról a lehető legmagyarosabban öltözve jött Pestre.

Belépvén a boltba, nagy esodálkozására az egyik garçon látván kinézése után, hogy magyar emberrel van dolga, kérdi:

— Thetszik egy uj bhudát, vagy mexikhánert? . . .

— Tetszik az ördögnek; a legujabb divatu német ruhát kérem.

A szolgálatkész garçonnal csakhamar megalkudott, természetesen egy a zsidó által dícsért öltönyre.

Elvitette a szállodába, és még egy czilindert szerzvéen, felöltözött, s ment fiakkert keresni, ki őt az igazságügyi palotába szállítsa.

Megérkezett. Czilinderes en, németesen.

A váró terembe belépvén, megyéjebeli jó barátjára — ki szintén tisztelgési szándékból volt ott — ismert, ki őt felismeré, nevetve szólt:

— Megállj „Bolond Miska Debreczenben“ így jösz?“

A megrémült tisztelgő kérte az őt feddő barátját, hogy ne árulja hon el senkinek.

— Egy feltét alatt.

— És az?

— Ha lefényképezteted magad.

Tisztelgés után fényképészhez hajtottak, s rövid negyedóra mulva mindketten meglegedve hagyták oda a fényírdát.

Eoed után K. M. barátja, kit nevezünk X-nek, bucsuzni kezdett s ez alkalommal gúnyos mosolya K. M.-nek feltűnt.

X. Azonnal a fényképészhez ment, s K. M. arczképét saját részére száz példányban rendelte meg, s harmadnapra posta útján közös ismerőseiknek megküldte.

Egy hétre reá K. M. már az otthonra is gondolt, s

elbucsuzva czilindere, frakkja s Pest városától, a magával honról hozott ruhában haza utazott.

Ismerősei legelső találkozásakor dícsérték a czilinder jólállását, K. M. nem csekély bosszúságára. A tisztelt olvasó hazafiakra bizom, e lelki szegény kedélyállapotát önmagoknak leírni, midőn távozva egyik barátja vagy ismerősétől, a másokra bukkant, — mindenki tudva államsínyját.

Hontmegyei pipaes szedő.

Pattantyuk.

X, törvényszékkal újonnan felruházott helyen, egy harangozó viselt egyén, megkért egy irnokot, hogy készítsen neki egy törvényszolgaságérti folyamodványt.

Hát csak törényszolgaságért folyamodik? mért nem feljebb? . . Kérdé tőle az irnok. —

— Jaj uram — válaszolá az exharangozó — a felsőbb helyeket elfoglalják előlem hummi kupezéher emberek.

Köcskeméti Relli, az a drága ur, még ez évben, ugy december közepén, lapot fog megindítani.

No, már ezt szeretjük, mert valamikor egyik-másik kormány a multban ezzel az urral lapot szerkesztetett, annak bukása is bizonyos volt.

Meglássuk, nem fog-e beteljesedni?

Szabadkai életképek.

XXXVII. kép.

Tünődés.

Mégis furesa az a politika, a mit az Andrássy féle miniszterium követ; de még furesább az a birói függetlenség, a miről a törvény beszél.

Ha Lénárd nem megy ő felsége nevenapján misére: azért lehet főispán. — De ha más valaki nem megy Lénárd főispáni „veni sanctéjára“: akkor az már nem lehet törvényszéki fiscális. — Ha pedig valaki misére is megy, aztán meg orátiót is mond a főispának: még sem lehet valami, hanem csak semmi . . . Ez aztán mégis valami! . . . Kein Póresz . . . Kein Amt!

Körpelesz.
naplójából.

Diskurszus

Iezig szomszéd és Mihály gazda között.

Iezig : Szokoth-e khend Mihály gazda, a nemzeti theatrumba járni?

Mihály : Nem az ilyen embernek való multság az?

Iezig : Hát miérth nem?

Mihály : Hát lássa, Iezig szomszéd, először is olyan méreg drágán bocsájtják be oda az embert, hogy egy bemenetből egy hétig megélek; azután meg

ha az ember bent van is, nem tudja mit hallgasson, azt-e a mit a szinpadon, vagy pedig a mit a páholyokban a nagy uraságok beszélnek.

Iezig : Phedig hogy dhiesérték azt az Urczi Bhád-hugot a skhriblerekh.

Mihály : Igen ám kezdetben; de most, hogy elhálssa az orruk elől a szép theatrista nőket, van ám nagy láрма.

Iezig : G'schieth im recht, miérth olyan pasa.

Mihály : Mondja csak Iezig szomszéd, miérth indul a közönség még most is a mágnások ostobaságai után.

Iezig : Nhü, Mihály leben, hát akkhor nem vholna igaz, hogy egy bholond százath csinál.

Iezig : Hát Theresia napjáth hol tharthutta meg Mihály?

Mihály : Bizony én sehöl.

Iezig : Nhu lássa, Mihály, én khünn vhlutam a „Neue Welt“-be, s mith láthuk, otth vholt a mindhanyiuk Theresiája az ü árthatlanságus vhirághszál esheme the erdheivel. Olyan multság volth, mintha nem is vholna miniszter válság. Mundhjákh, der herr Thaiss leben is otth volth.

Mihály : Bizonyosan ott is internationalis ügyek fölleplezésén törte a fejét.

Mihály : Mondja csak Iezig, hát Gelléri Szabó János miérth akar lemondani?

Iezig : Hát csakh azért, mherth ü meg merthe ezá-fuhlni azt a rhágalmazu „Rhefurm“ ujhshágut.

Mihály : Hát ebből az látjuk, hogy a kormány a munkások kérdésével a szélsőbal ellen tökét akar csinálni.

Iezig : Ürdhoge vhan Mihály leben, hogy így eltháltha!

Sziporkák.

Simor primás, az esztergomi, Prágába utazott, hogy alkudozzék az ottani ókonservatívokkal, hogy miként csináljanak egy közös kath. alkotmányt.

Mi a primásnak erre csak azt mondjuk, hogy : varga maradj a kaptafánál.

Azt mondják, hogy az állítólagos munkás-mozgalom czimén elfogottak ügyének megvizsgálásával megbizott Rozgonyi, kemény egy gyerek.

Az ám! még pedig ki tudná megmondani, hogy hány absolut kormányt végig szolgált 16 markos — akarom mondani — próbás fenegyerek.

Vitéz Rozgonyinak a multban elkövetett híres tetteit sorolá el egy ur egy kedélyes társaságban.

— No már ez a hivatalnoknak való ember — mondja a jelenvoltak egyike.

— Biz annak. De hisz a mostani kormány alkalmatlannak is tartja ám azt a szolgálatra, ki Baechtól kezdve minden rendszert végig nem szolgált — volt a válasz.

Majd meglássuk hány zsákkal telik abból az Internationalból ?

A napokban a „Reform“ szerkesztőségét a budai tébolyda igazgatója látogatta meg, még pedig azon czikk megjelenése utáni napon, melyben azt írta, hogy a cseh kiegyezés, a határörvidéki zendülés az Internationale embereinek a műve. Szerinte egy hajszálba mult, hogy egész Magyarország ama gonosz kezek által a levegőbe nem röpítettett.

Már pedig, petroleum, bomba és vasvilla! a „Reform“-nak mindent nagyon jól tudai, mert czikkeit Rozgonyi vizsgáló bírő sugalmazása folytán írja

Zsiga-pósta.

Szilágy-Somlyó-ról folyó hó 17-én egy aláírás nélküli reclamatio érkezett,

legyen szives az illető nevét tudatni, hogy a lapot küldhessük.

B. László úrnak, Monor. Az utolsó két szánot, lehet hogy nem kapta t. polgártárs, mint-hogy egy pár hétig távol volt Matyi a fővárostól. Expediáltuk. Különbén kérjük a f. évi januártól fogva küldött lapok dija felől intézkedni.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly.